

Sygn. akt II K 10/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Edyta Cieliszak

Protokolant sekretarz sądowy Kinga Wrzosek

bez udziału prokuratora

z oskarżenia subsydiarnego S. B.

po rozpoznaniu w dniach 22 grudnia 2022 roku i 1 lutego 2023 roku sprawy Ł. K., syna K. i K. z domu O., urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 maja 2020 r., w miejscowości Ż., w gminie A., województwie (...) dokonał uszkodzenia mienia S. B. w postaci okularów poprzez ich zrzucenie i podeptanie na skutek czego doszło do wygięcia oprawek i zarysowania szkieł czym wyrządzono pokrzywdzonemu szkodę w łącznej kwocie 1 090,00 złotych -

to jest o czyn z art. 288 § 1 kk

orzeka:

Ł. K. uniewinnia od zarzucanego mu czynu; zasądza od oskarżyciela subsydiarnego na rzecz oskarżonego Ł. K. 1 000 (tysiąc) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego; na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca S. B. złożone przez niego do akt na rozprawie okulary z koperty k 71 akt sprawy; wydatkami w sprawie obciąża oskarżyciela subsydiarnego.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K10/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie			

wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Ł. K.	uszkodzenie w dniu 6 maja 202 r okularów S. B. o wartości 1090 zł poprzez ich zrzucenie i podeptanie, w następstwie czego doszło do zarysowania szkieł i wygięcia oprawek- czy z art.288§1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w dniu 6 maja 2020 roku doszło do awantury i zajścia między Ł. K. i jego teściem S. B. dotyczącej sprzętu - pługu, która miała miejsce na posesji oskarżonego i jego żony, po której Ł. B. udał się za teściem do jego domu i tam doszło do kolejnej kłótni między nimi- zdarzenie jest przedmiotem odrębnej sprawy prowadzonej przez	zeznania S. B.	3-3v akt 4161-0 Ds 374.2021.D, 67-67v	

Sąd Rejonowy w Łukowie pod sygn. IIK 646/21. 12 maja 2020 roku S. B. zgłosił się na Policję i złożył zawiadomienie w tej sprawie wskazując, że w swoim domu został pobity przez zięcia, był przez niego wyzywany, w trakcie pobicia, szarpaniny, bójki zostały mu przez oskarżonego rzucone okulary, które się uszkodziły, pocięte zostały ramki, porysowane szkła			
wyjaśnienia oskarżonego	66v-67		
zeznania R. A.	68		
zeznania M. W.	68		
zeznania G. K.	69v-70,		
zeznania A. K.	69-69v, 12v akt 4161-0 Ds 374.2021.D,		
zeznania E. B.	70		
okulary zostały przez pokrzywdzonego złożone do akt, okazane na rozprawie, optyk, który podejmował próbę ich naprawy wskazał, że o ile zarysowania szkieł w okularach mogły powstać na skutek normalnego, choć niewłaściwego ich używania, to uszkodzenia nosków, oprawek, zauszników świadczą o działaniu na nie siły, np. mogły zostać rozdeptane i te uszkodzenia nie mogły powstać na skutek	zeznania R. I.	k.21 akt 4161-0 Ds 374.2021.D, 68-69	

ich używania nawet w niewłaściwy, mało ostrożny sposób			
prawomocnym postanowieniem z dnia 20 października 2021 r Prokuratura Rejonowa w Łukowie umorzyła dochodzenie o czyn z art.288§1 kk będący przedmiotem niniejszego postępowania na podstawie art.17§1 pkt 2 kpk wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego	postanowienie PR w Ł. z dnia 20.10.2021r w sprawie sygn. akt 4161-o Ds 374.2021.D, i postanowienie prokuratora PO w L. z dnia 8 grudnia 2021r wydane na skutek zażalenia pokrzywdzonego	53-54, 58-61v	
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	Ł. K.	jak wyżej	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Ł. K. działając umyślnie-zrzucając teściowi okulary, które miał na twarzy i depcząc je w następstwie czego doszło do zarysowania szkieł i wygięcia oprawek-spowodował w dniu 6 maja 2020 r ich uszkodzenie powodując szkodę S. B. o wartości 1090 zł	zeznania S. B.	3-3v akt 4161-o Ds 374.2021.D, 67-67v	

1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania S. B.	<p>sąd do zeznań świadków, z wyjątkiem zeznań funkcjonariuszy Policji - podszedł ze szczególną ostrożnością podobnie, jak do wyjaśnień oskarżonego, z uwagi na konflikt między oskarżonym i jego teściem, w który zaangażowani są niewątpliwie członkowie rodziny, podkreślić też należy, że w sprawie niniejszej sąd oceniał zeznania i wyjaśnienia w odniesieniu do możliwości przypisania oskarżonemu czynu, o który został oskarżony przez oskarżyciela subsydiarnego, w tym zakresie sąd podzielił zeznania pokrzywdzonego złożone tuż po zdarzeniu w toku postępowania prowadzonego w sprawie sygn. akt 4161-o Ds 374.2021.D, wówczas pokrzywdzony wskazując, że zięć " zwałił mu " okulary podczas szarpaniny, bójki podał, że spadły one na podłogę lastrykową i się zniszczyły, " w trakcie tej szarpaniny między nami one się zniszczyły, pocięte są ramki, porysowane szkła, on jak je widział, to</p>	

		<p>celowo mógł stanąć nogą", z zeznań S. B. - zdaniem sądu szczerych w tym zakresie- wynika, że nie wie dokładnie w jaki sposób doszło do uszkodzenia okularów a przede wszystkim, czy oskarżony celowo, umyślnie stanął na nie, podeptał je powodując ich uszkodzenie, o ile pokrzywdzony w sposób precyzyjny opisuje np w jaki sposób oskarżony rzucił jego telefonem i uszkodził go, to już w odniesieniu do okularów takiej precyzji nie ma, na rozprawie zeznał także " jak zostałem uderzony, to spadły mi te okulary, nie wiem, czy oskarżony na nie stanął celowo, ale widziałem, że na nie staje"- trudno przyjąć, że zeznając tuż po zdarzeniu, na świeżo pokrzywdzony nie pamiętał tak istotnego szczegółu, jak to, że oskarżony stanął na jego okularach, podkreślić także należy, że nawet na rozprawie nie wskazał, że na okularach oskarżony stanął celowo</p>
<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>oskarżony zaprzeczył, aby celowo stanął na okularach teścia chcąc je zniszczyć i brak jest przekonujących dowodów, aby te jego wyjaśnienia zdyskwalifikować i nie obdarzyć ich wiarą, wobec braku takich dowodów, które pozwoliłyby je podważyć</p>	

zeznania R. A.	<p>podobnie, jak zeznania M. W. są wiarygodne a świadkowie zeznali o pamiętanych okolicznościach podjętej interwencji, z ich zeznań wynika jedynie, że pokrzywdzony mówił im, że został pobity przez zięcia i zostały mu uszkodzone okulary- A.- nie wskazywał pokrzywdzony w jaki sposób, M. W. nie natomiast na temat uszkodzenia okularów nie wiedział, nie rozmawiał z pokrzywdzonym,</p>	
zeznania R. I.	<p>nie budzą wątpliwości, świadek przekonująco zeznał, co mu jest wiadomo o uszkodzeniu okularów, brak podstaw by zeznaniom tym odmówić wiary, wynika z nich jednoznacznie, że zarysowanie szkieł możliwe było na skutek zwykłego, choć niestarannego używania okularów, uszkodzenie nosków jednak i zauszników oraz ramki musiało powstać na skutek zadziałania siły, czynnika zewnętrznego, mogło być następstwem nadeptnięcia na okulary, sąd widząc złożone do akt okulary nie miał wątpliwości co do tych zeznań, w żadnym razie nie mogą one świadczyć jednak o możliwości przypisania winy oskarżonemu</p>	

<p>zeznania G. K.</p>	<p>świadek w widoczny sposób starał się zeznawać na korzyść oskarżonego, minimalizował też jego działanie w zakresie kłótni, bójki, szarpaniny między bratem a jego teściem, które jednakże nie jest przedmiotem postępowania w tej sprawie, wskazał, że nie widział na nosie pokrzywdzonego okularów i że potem S. B. przy pracach w sadzie chodził w okularach, nie są jednak okoliczności istotne do stwierdzenia winy oskarżonego,</p>	
<p>zeznania A. K.</p>	<p>nie była świadkiem zajścia, od matki wie jedynie że " trochę się poszarpali, upadł telefon i okulary, że miały zostać podeptane</p>	
<p>zeznania E. B.</p>	<p>świadek widziała już po zakończeniu zajścia, że okulary leżały na posadzce lastrykowej przy drzwiach (czyli w pobliżu miejsca gdzie w drugiej fazie zajścia był pokrzywdzony, oskarżony oraz G. K.), mąż nie mówił jej, w jaki sposób zostały zniszczone</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	zeznania S. B.	omówione wyżej	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		Ł. K.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Ł. K. został oskarżony o czyn z art.288§1 kk. Jak wynika z dotychczasowego orzecznictwa, typ czynu zabronionego, o którym mowa w art. 288 § 1, ma charakter umyślny. Umyślność może wystąpić zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i wynikowego. Dla charakterystyki strony podmiotowej nie mają znaczenia cel i motywacja sprawcy. Z uwagi na ograniczenie strony podmiotowej przestępstwa przewidzianego w art. 288 § 1 wyłącznie do umyślności, nieumyślne zniszczenie, uszkodzenie lub uczynienie rzeczy niezdatną do użytku może stanowić podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej na gruncie prawa cywilnego (por. M. Kulik, Przepięstwo i</p>			

wykroczenie..., s. 129).
Sprawca musi
**obejmować
umyślnością
desygnaty wszystkich
znamion typu czynu
zabronionego, w tym
także skutek w
postaci zniszczenia,
uszkodzenia lub
uczynienia niezdatną
do użytku rzeczy,**
w stosunku do której
podejmuje swoje
zachowanie. W przypadku
zachowania objętego
formą zamiaru
bezpośredniego w
płaszczyźnie
intelektualnej sprawca
musi mieć świadomość
konieczności tego, że
jego zachowanie będzie
prowadzić do zniszczenia,
uszkodzenia lub
uczynienia niezdatną do
użytku cudzej rzeczy lub
świadomość możliwości
doprowadzenia do takich
stanów rzeczy w
wyniku przedsiębranego
zachowania. W
płaszczyźnie
woluntatywnej
uświadomione elementy
zachowania sprawcy
muszą być objęte wolą w
postaci chęci wywołania
uświadomionych stanów
rzeczy. Brak odbicia
w świadomości sprawcy
któregokolwiek z
elementów znamion typu
czynu zabronionego
opisanego w art. 288 § 1,
a więc nieuświadomienie
sobie przez sprawcę
co najmniej możliwości
jego wystąpienia w
wyniku realizowanego

zachowania, oznacza niewypełnienie elementów decydujących o stronie podmiotowej omawianego przestępstwa i w konsekwencji – niemożność subiektywnego przypisania go sprawcy. Także w odniesieniu do strony woluntatywnej konieczne jest jednoznaczne ustalenie, że sprawca, uświadamiając sobie możliwość zrealizowania znamion czynu zabronionego, na ewentualne zaistnienie tego stanu, w tym także skutku, z całą świadomością się godził. Słusznie Sąd Najwyższy wskazuje w odniesieniu do ustaleń dotyczących zamiaru wynikowego, że przyjmując tę postać umyślności, „(...) nie można domniemywać czy domyślać się zgody sprawcy na powstały skutek jego czynu, lecz należy wykazać, że zgoda na skutek stanowiła jeden z elementów zachodzących w psychice sprawcy” (zob. wyrok z 27.07.1973 r., IV KR 153/73, OSNKW 1974/1, poz. 5, z glosą M. Szerera, OSPiKA 1974/12, poz. 262; wyrok z 6.02.1973 r., V KRN 569/72, OSPiKA 1973/11, poz. 229).

Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że żaden przeprowadzony w sprawie dowód nie wskazuje na

możliwość przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu, sąd w tym zakresie podzielił w całości argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniach postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 20 października 2021 r prokuratura Prokuratury Rejonowej w Łukowie oraz postanowienia prokuratora Prokuratury Okręgowej w Lublinie z dnia 8 grudnia 2021 roku. Jedynym dowodem, który miałby wskazywać na winę oskarżonego są zeznania S. B., które z uwagi na ich treść i ich ocenę przedstawioną wyżej nie są do tego wystarczające. Jak już wspomniano w zeznaniach złożonych tuż po zdarzeniu w toku postępowania prowadzonego w sprawie sygn. akt 4161-0 Ds 374.2021.D, pokrzywdzony wskazując, że zięć " zwałił mu " okulary podczas szarpaniny, bójki, podał, że spadły one na podłogę lastrykową i się zniszczyły, " w trakcie tej szarpaniny między nami one się zniszczyły, pocięte są ramki, porysowane szkła, on jak je widział, to celowo mógł stanąć nogą", z zeznań S. B. - zdaniem sądu szczerych w tym zakresie- wynika, że nie wie dokładnie w jaki sposób doszło do uszkodzenia okularów a przede wszystkim, czy oskarżony celowo,

umyślnie stanął na nie, podeptał je powodując ich uszkodzenie, mimo późniejszych zeznań na rozprawie, gdzie podał " jak zostałem uderzony, to spadły mi te okulary, nie wiem, czy oskarżony na nie stanął celowo, ale widziałem, że na nie staje" ocenionych w tym zakresie już wyżej, także z nich nie wynika, że na okularach oskarżony stanął celowo, działając umyślnie bądź to z zamiarem bezpośrednim bądź ewentualnym. Zdarzenie w domu pokrzywdzonego miało charakter dynamiczny, dwufazowy, miało charakter- jak określali jego uczestnicy i świadkowie, przepychanki, bójki, szarpaniny... w jego trakcie mogły pokrzywdzonemu spaść okulary, mogły zostać nadepnięte przypadkowo i to zarówno przez oskarżonego, jak też pokrzywdzonego, czy nawet G. K., który próbował rozdzielić mężczyzn. Do przypisania winy za konkretne przestępstwo konieczne jest jej wykazanie i udowodnienie w sposób nie budzący wątpliwości, co w niniejszej sprawie nie ma miejsca i dlatego w oparciu o treść art.5 kpk należało wszelkie wątpliwości usunąć na korzyść oskarżonego.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>zwrot złożonych przez pokrzywdzonego do akt okularów na podstawie art.230§2 kpk jako zbędnych już dla postępowania karnego</p>			

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od oskarżyciela subsydiarnego na rzecz oskarżonego, obciążenie oskarżyciela subsydiarnego kosztami postępowania	art.632 pkt 1 kpk w zw.z art.640§1 kpk	
1.Podpis		
sędzia Edyta Cielszak		